

■ Rəsul MİRZƏ

HAÇANSA GƏLƏRƏM YENƏ

Aşa da bilmədi ruhum sədləri,
Bilmirəm nə təhər dözür canımda.
Mən ki, ağlamırıam, gəmi dərdlərim
Bəs niyə rahatca üzür canımda?

Min ilin tekliyi qovur ömrümü,
Çıxa da bilmirəm adam içine.
Çəkib nefəsimi, dərin göl kimi,
Bir gün bu tekliyin batam içine.

Bir də sən var idin azib gecəni,
Dizinə üz qoyub, yatdığım xanım.
Oyaq keçib neçə uzun kükəni,
Amma yuxularda çatdığım xanım.

Nə olar, haçansa gələrəm yenə,
Məni qarsılırsan, tənha ev gülər..
...səni bətnindəki körpən təpiklər,
Məni bətnimdəki ölen sevgilər

ÖMÜR VER MƏNƏ

Yollar ayağıma tərs gəlir bir az,
Bir az ayaqlarım tərslik eləyir.

Ömrüm bu yollardan uzundu ancaq,
Ha ölçüb-biçirəm əskik eləyir.

İlahi, nə gözəl darixıram mən,
Mənim olmayıacaq şeylərdən ötrü.
Yer üstdə xoşbəxtlik gəzirəm, amma
Əllərim açılır göylərdən ötrü.

Nə şəkil asılır, nə kölgə düşür,
Keçə də bilmirəm, nə divardı bu?
Burda nə qəmim var yedim-bitirdim
Görənlər dedilər canavardı, bu.

İtirdim, bitirdim bu yazıq ömrü,
Təzədən döyməyə dəmir ver mənə.
Nə qəder ki, ölməmişəm, İlahi
Təp-təzə, lap təzə ömr ver mənə.

BƏLKƏ

Nəyi gözləyirəm, bu çaxnaşmalar
Yeqin ki, en gözəl günündü elə.
Bəlkə başqasının taleyi idи bu
Nə bilim, bəlkə də məni midi elə.

Dəli iştahıyla sözür çıxusu,
Çörək qırıntısin quş dimdiyində.
Daşıybı haracan aparasan ki
Sürüşkən sevinci yaş dimdiyinde!?

Göyələr nə gözəldi, torpaqdan gözəl.
Kimsədən heç nəyi gizlediyi yox.
Cansız adamı da udub, cənnətin
Qapısı ağızında gözlətdiyi yox.

Bilmirəm, harasa getməyim gəlir,
Yaxına, uzağa, nə fərqi var ki.
Axırda döneçəm göy məleyinə
Ya bir yalquzağa, nə fərqi var ki.

Bircə o qadına gedib çıxmayım,
Bircə o qadını gözüm görməsin.
Bir milçək qanadı üzməyən adam,
Ondan əllərini üzüb, görməsin.

SƏTİRLƏR, HECALAR, HƏRFLƏR SUSUR

Ta mənim yerimə şeirlər küsür,
Şeirlər barış qadınlarla ta.
Sətirlər, hecalar, herflər susur,
Dil açıb danişir adamlarla da.

Ta mənim yerimə kölgələr gəzir,
Bir qırıq ümidi, “bəlkələr” gəzir.
Əl-ələ tutuşub sevgilər gəzirm -
Sevgini daş bilib atanlarla ta.

Qaça bilməsəm də qaçanlarıyla,
Köçə bilməsəm də köçənləriyə,
Uça bilməsəm də uçanlarıyla,
Yaxşıca batıram batanlarla da...

ƏLVİDA

Bir damlanın buluddan qopduğu kimi
Bir bir üreyimdən qopur adamlar.
Yəni nə itirsə özümdən itir..
Yəni kim itirsə özümdən itir
Yollar yerindədi həmişə elə
Yolçular həmişə gözümdən itir.
Bütün yolları getmək üçün
Yaradılmış adamlar,
Heç kim gelmək üçün yol saxlamadı.
Əlvida üçünmüş hamının əli
Kimsə sarılmağa qol saxlamadı
Heç kim isitməyə əl saxlamadı.

Şərbəst

23